

sker i Tider som disse, naar det sker i en saa næringsknap Periode som denne, hvor man overalt i Europa med største Iver søger at faa fremskaffet Korn for ad den Vej at overvinde Vanskelighederne ved det overalt betænkelige Ernæringsproblem. Under disse Omstændigheder vilde det dog vist være ret naturligt, om man lod Dagsnoteringen paa den stærkt efterspurgte forhaandenværende Vare stige stærkere end det Produktionsmiddel, ved hvis Hjælp man skal fremskaffe den efterspurgte Vare, men vel at mærke saaledes, at man først faar den frem efter et halvt Aars Forløb. Dette Hensyn har man slet ikke taget fra dansk Side. Man har ikke benyttet den nærliggende Adgang til at kræve det forhaandenværende stærkt efterspurgte Næringsmiddel sat op i Forhold til det paa længere Sigt virkende Produktionsmiddel. Det forekommer mig derfor, at den Kritik, der i saa Henseende er rejst over Danmarks Stilling som Kornleverandør, er ganske uretfærdig. Under disse Omstændigheder er det kun naturligt, men tilfredsstillende, at man fra autoritativ norsk Side har taget ubetinget Afstand fra de paagældende kritiske Bemærkninger, der er fremkommet i et enkelt norsk Blad.

Jeg ønsker endnu til Slutning i min Egenskab af Formand for danske Sukkerroedyrkeres Fællesrepræsentation at udtale min Beklagelse over, at det ikke er lykkedes at faa indført i Loven de Ændringer, som man fra Sukkerroedyrkeres Side har fremført Ønske om. Jeg tror at kunne sige, at de saaledes ønskede Ændringer var meget beskedne, og af disse er ingen taget til Følge bortset fra, at jeg erkender, at Bødestemmelserne for manglende Levering af Korn er faldet bort, hvorved man i nogen Maade har imødekommet et ogsaa fra Roedyrkerne anført Ønske. I øvrigt gik disse Ønsker ud paa at faa ændret den i § 3 indeholdte Godtgørelse i Leveringspligten til et hkg for hver 30 i Stedet for for hver 40 Centner Sukkerroer. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) har jo egentlig ganske Ret i, at jo bedre Høsten bliver, jo bedre bliver vi stillet paa alle Leder og Kanter, thi har vi en stor Kornhøst, følger dermed i Regelen ogsaa en stor Sukkerroehøst, men saa faar vi naturligvis, naar Godtgørelsen af Leveringspligten afstemmes med Mængden af Sukkerroer, ogsaa en stor Godtgørelse netop under Omstændigheder, hvor vi trænger mindre til det. Imidlertid er det efter vor Opfattelse for stramt, at der kræves 40 Cent-

ner Roer for hver hkg Korn, vi skal have godskrevet. Vi havde forlangt 27 Centner Sukkerroer, og Beregningen i saa Henseende var den, at 27 Centner Sukkerroer giver 4 Centner Sukker. Grundlaget for Beregningen var da denne, at 4 Centner Sukker samfundsmæssigt set vel nok kunde veje op mod 2 Centner Korn — økonomisk set vejer de jo meget mere —, men at vi altsaa skulde have 2 Centner Korn godtgjort paa hver 4 Centner Sukker, der blev produceret. De 27 Centner Roer har man sat op til 40 Centner. Jeg synes, at det er for strengt. Det forekommer mig ogsaa at være det, naar vi sammenligner det med Regelen, der i Stykket umiddelbart efter er fremført for Godtgørelsen ved Kartoffeldyrkning. Jeg tror at turde sige, at man lige saa let høster 80 hkg Kartoffler plus Læggekartoflerne, altsaa et Sted oppe imellem 90 og 100 hkg Kartoffler pr. Td. Land, som 300 Centner Sukkerroer. Hvis man regner med 80 hkg ud over Læggekartoflerne, ved vi, at for de første 20, der sælges, bliver der ikke godtgjort noget, men saa er der 60 tilbage til Salg. Den paagældende Jordbruger faar altsaa 60 divideret med 4, altsaa 15 hkg godtgjort pr. Td. Land af sin Kartoffelavl; ved Sukkerroer derimod opnaas ved en Avl af 300 Centner kun $7\frac{1}{2}$ hkg, altsaa akkurat Halvdelen. Jeg tillader mig derfor at hævde, at det Krav, der fra Sukkerroedyrkeres Side var stillet om at faa godtgjort 1 hkg for hver 30 Centner Sukkerroer, er rimeligt og burde imødekommes.

Det næste Ønske, man fra Sukkerroedyrkeres Side har ladet komme til Orde, er, at der sikres dem 50 pCt. af den Melasse, som fremkommer af de leverede Roer. Jeg ser, det er omtalt i Betænkningen, men der er hverken sagt noget for eller imod; jeg opfatter det dog nærmest som en Anerkendelse af Rimeligheden i Roedyrkeres Krav i saa Henseende, idet jeg i denne Forbindelse kan henvise til de Vilkaar, der er tilmaalte de svenske Sukkerroedyrkere, og for hvilke der i Betænkningen er gjort nærmere Rede. Endelig havde man fra Sukkerroedyrkeres Side udtalt Ønske om, at den fastsatte Roepris af 2,25 Kr. med Adgang til Tantième af det Kvantum Sukker, der maatte blive produceret ud over 110 Mill. kg, maatte blive ændret til 2,35 Kr., idet der først skulde falde Tantième af det Kvantum, hvormed Avlen overstiger 120 Mill. kg. I saa Henseende skal jeg bemærke, at man fra Sukkerroedyrkeres